

[Boligministeren]

tror, at den primært skyldes, at vi i boligministeriet på grund af den høje aktivitetsstigning i det foregående år har spredt tilsagnsgivningen for støttet byggeri ud over hele året, og det betyder, at der her til vinter bliver igangsat mere støttet byggeri end normalt, og det er selvfølgelig til glæde for beskæftigelsen inden for byggesektoren i de kommende vinter- og forårsmåneder.

Jeg tror også, man kan slå fast, at det internationale rentefald, som der er udsigt til, selvfølgelig også vil slå igennem herhjemme og på den måde virke stimulerende både for nybyggeriet og i reparations- og vedligeholdelsessektoren.

Albrechtsen (VS):

Det er rent utroligt at høre på den strudsepolitik, som ministeren her fremlægger. Problemerne tårner sig op inden for byggesektoren, men ministeren gør ligesom strudsene: putter hovedet ned i buskene og nægter at se problemerne i øjnene.

Men går man til selve svarets konkrete indhold, må man altså konstatere, at svaret i al sin enkelthed er dette, at det rager regeringen en høstblomt, at yderligere 10.000 mennesker i byggesektoren i 1985 bliver kastet ud i arbejdsløshed.

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvad han har sin jubeloptimisme i – i betragtning af de statistikker, der foreligger. Har han andre statistikker? De statistikker, jeg har til rådighed, viser, at f.eks. grundpriserne stiger voldsomt. Den samlede anskaffelsessum for hus og grund er steget ganske voldsomt, især fra tredje kvartal 1984 til fjerde kvartal 1984. Den samlede nettoboligudgift på det private boligmarked er steget langt over 10 pct., snarere omkring 12 pct., inden for det seneste års tid, og jeg fatter ikke, at ministeren kan have grundlag for at stille andre prognoser op end dem, Håndværksrådet er kommet med.

På den baggrund vil jeg også spørge ministeren, om man så ikke faktisk må erkende, at de private løsninger på dette område har spillet fallit. Baggrunden for de store kvotanedskæringer, der skete på det almenyttige byggeri i denne regerings første år, har altså vist sig at være uden dækning, og det burde der tages konsekvenser af nu.

Boligministeren (Bollmann):

Jeg vil gerne først sige, at jeg selvfølgelig er glad for hr. Albrechtsens omsorg for det private byggeri, men jeg mener, spørgeren glemmer, at vi i 1985 får det højeste støttede byggeri nogen sinde, nemlig 16.000 enheder. Han glemmer også, at erhvervsbyggeriet ligger væsentligt over tidligere års erhvervsbyggeri, og at det niveau ser ud til at ville fortsætte i 1985. Han glemmer endvidere, at 1985 bliver det tredje år med ekstraordinært høje rammer for byfornyelsen, og det betyder, at vi i 1985 får den stærkeste byfornyelsesaktivitet nogen sinde. Han glemmer desuden, at kommunernes budgetter for 1985 viser en stigning på omkring 14 pct. på bygge- og anlægsområdet, og endelig glemmer han, at byggeeksporten igennem 1984 har været i en meget fin stigning, nemlig på 2 år fra 12 til 18 mia kr., altså en stigning på 50 pct., og også her tegner udsigterne for 1985 sig gode.

På reparations- og vedligeholdelsesområdet har aktiviteten været meget tilfredsstillende i løbet af efteråret, og selv om der selvfølgelig ikke er kommet stigning fra energitilskudsordningen, må jeg sige, at den har været overraskende tilfredsstillende. Jeg tror derfor ikke, at det bortfald, der finder sted af tilskuddene fra 1. januar 1985, vil få nogen betydning, og de udtryk, hr. Albrechtsen kommer med om baggrunden for min vurdering, må i hvert fald stå for hans egen regning.

Albrechtsen (VS):

De må stå dels for min regning, dels på baggrund af de konkrete tal, som foreligger. Ministeren forelægger ikke noget, men henviser f.eks. til en ekstraordinær byfornyelsesindsats, hvor sagen er, at den indsats, der virkelig var brug for, var mindst en fordobling i 1985, mens det, der sker, er, at man kun fastholder den lave aktivitet, der har været i 1984 og 1983. Der sker jo ikke nogen udvidelse af aktiviteten, som ministeren nu påstår. Det ville glæde mig meget, hvis der var en ny oplysning her, men sådan forstod jeg desværre ikke ministeren, og sådan er det grundlæggende med hele ministerens svar.

Men da det, der generer ministeren, er, at en løsning af problemerne kun kan finde sted gennem udvidelser af kvoter og rammer, som i hvert fald i første omgang koster nogle